

# Jindřich Kulhavý: V Itálii byli odvážnější

- CZ24 News | 26. září 2022

**ČESKO/ITALIE: Uplynulý víkend byl ve znamení voleb. U nás to byly komunální, v Itálii parlamentní. Možná je hloupé si to myslet, ale paradoxně ty italské byly mnohem důležitější. To proto, že se v jedné z významných eurounijních zemí dostaly do popředí pravicové a spíše euroskeptické strany. To, že je naše mainstreamová média nazývají jako fašistické, je vzhledem k podpoře ukrajinského režimu postaveného na amerických zájmech a podporovaného především Azovským praporem známým tetováním s nacistickou tematikou na tělech svých bojovníků, je doslova drzostí. Již pár let je každá pravice označovaná jako nacisté, ostatně u nás po DSSS tuto nálepku u některých ideologicky zpracovaných spoluobčanů dostává i SPD. Ale popořadě.**

Jestliže jsme den po komunálních a senátních volbách projeví jistý smutek na stavem českého národa, bylo to především proto, že účast voličů byla stejně bídná jako v dobách, kdy o nic moc nešlo. Přitom důvodů k nespokojenosti je nyní skutečně dost, čehož důkazem je prohlášení ministra průmyslu Sikely den po volbách týkající se úprav zastropování cen plynu a elektřiny. Ani ne 24 hodin po uzavření volebních místností sdělil národu, že přestože máme nejvyšší úroveň stropu těchto cen v Evropě, nebude se to dost možná vztahovat na celou spotřebu rodin či společností. To je významný „signál“ značící, že vláda opravdu žádné řešení energetické krize nemá a šlo o předvolební taškařici, která však byla v dlouhodobějším horizontu neudržitelná. To, že s tímto prohlášením Sikela přišel ještě před 2. kolem senátních voleb, může znamenat za a) vyhazov z vlády, b) dobrovolné opuštění Fialova ancáblu, c) zoufalost nad situací, do které se díky liknavému a protiruskému postupu vláda dostala. Sikela není hloupý člověk, jen stojí v čele resortu, kterému vůbec nerozumí. Místo aby v nejhorším vedl Ministerstvo financí, k čemuž má vzdělání a praxi, je na tomto místě elektrikář Stanjura a bankéř dostal židli, na níž neumí sedět.

Samotné výsledky komunálních voleb lze vnímat různě, zatímco u senátních je třeba ještě zabrat a počkat na definitivu. Komunálky jsou dle reakcí lídrů úspěchem pro všechny strany, v reálu jsou prohrou pro národ. Nicméně cesta vzhůru u SPD je potěšující, i když je s podivem, že ve srovnání například s pidistranou bohatě dotovaných Pirátů, což je asi nejbližší konkurence, je voličů uvažujících euroskepticky a realisticky o dost méně. Občané stále nechápou, že bruselská diktatura vedená Leyenovou je na vzestupu a postupně ovlivňuje negativně naši existenci. Naštěstí ODS společně vystupující s Top09 a KDU-ČSL ztrácela, přičemž nejméně vnímatelná zůstala Topka.

Přímo strašidelným lze nazvat vítězství Pavla Novotného v Řeporyjích a získání mnoha hlasů předsedou Senátu ČR Vystrčilím. U Novotného lze předpokládat, že za jeho vedení řeporyjské radnice místní čtvrť vzkvétá, takže si ho tam zvolili i přes jeho tragikomediální a buranské chování. Tady zvítězila pragmatičnost nad rozumem. U Vystrčila jde o ještě méně pochopitelnou skutečnost, v Jihlavě asi nevnímají škodlivost jeho vystupování za Českou republiku v zahraničí, a naopak jim asi učarovala permanentní nenávisť k Rusku. Jeho chování při vystoupení v nedělním pořadu na Primě, kde představoval čistou hysterii namířenou vůči Rusku a Gazpromu, bylo přesnou ukázkou myšlení elitní Modroptáků a jejich koaličních partnerů. Berme tedy komunální volby za ukončené, senátní za dosud nedorozšířené, přičemž doufejme v horší konec pro postupující členy stran Pětikoalice a sledujme utváření koalic ve velkých městech, jejichž skládání může vnést rozkol do samotné vládní partičky.

To volby v Itálii jsou mnohem větším vítězstvím pravice. Po Švédsku tak dosáhla úspěchu i na Apeninském poloostrově. Italům už došla trpělivost s bruselskou nadvládou a dali možnost

euroskeptikům. S blahopřáním se ihned připomněly i další pravicové evropské strany v čele s Marinou LePen a polským premiérem. Po Maďarsku tu máme další vlaštovku, kterou by mohla být Evropské unii vzpírající se Itálie. Jak Švédové, tak i Italové bojují s následky nezvládnuté migrace, násilím a kriminalitou, Italové navíc s kolísajícím eurem a s vlastní národní hrdostí, která se konečně začala opět probouzet. Přidejme řadu protestů a projevů nespokojenosti v dalších zemích napříč Evropou, jejichž počet se množí. Blíží se kolaps německého průmyslu (pokud k němu dojde, ruský plyn se do Evropy vrátí rychleji, než bychom řekli slovo švec), s ním i násilí v německých městech a možná pád vlády, který by znamenal okamžité ukončení Green Dealu. Nebo se přiblížíme k válce, která bude zpočátku občanská a později světová. U Američanů se bojovat nebude, tedy pokud nedojde na jaderné zbraně. A o těch z Washingtonu slyšíme denně, byť tvrdí, že to jsou Rusové, kdo s nimi vyhrožuje. Jde opět jen o další manipulaci s našim podvědomím.

Bude zajímavé sledovat další dění. Jestliže náš prezident chce věnovat Ukrajinci Zelenskému státní vyznamenání, pak v Itálii a Německu znějí na ulicích ruské písně, do Maďarska a Bulharska proudí ruský plyn. Navíc se opět zvyšuje počet migrantů z jihu, řeší se utečenci před mobilizací z Ruska a do toho se Ukrajincům ze zemí, do kterých pronikli, nechce zpět domů. Evropa je v pohybu. Jen naše vláda usilovně stagnuje.

AUTOR: Jindřich Kulhavý

[ZDROJ](#)